

VII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI FINANSÓW PUBLICZNYCH (NR 520)

z dnia 5 sierpnia 2015 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Finansów Publicznych (nr 520)

5 sierpnia 2015 r.

Komisja Finansów Publicznych, obradująca pod przewodnictwem poseł **Krystyny Skowrońskiej (PO)**, przewodniczącej Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie uchwały Senatu w sprawie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (druk nr 3792);
- rozpatrzenie poprawek zgłoszonych w czasie drugiego czytania do projektu ustawy o szczególnych zasadach restrukturyzacji walutowych kredytów mieszkaniowych w związku ze zmianą kursu walut obcych do waluty polskiej (druki nr 3660 i 3781);
- rozpatrzenie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3790);
- rozpatrzenie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3791);
- zaopiniowanie sprawozdania z wykonania planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2014 r.

W posiedzeniu udział wzięli: **Izabela Leszczyna** i **Janusz Cichoń** – sekretarze stanu w Ministerstwie Finansów wraz ze współpracownikami, **Sławomir Neumann** sekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia wraz ze współpracownikami, **Aleksandra Wiktorow** rzecznik ubezpieczonych, **Tadeusz Jędrzejczyk** prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, **Wacław Martyniuk** doradca prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz senator **Kazimierz Kleina**.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Ksenia Angierman-Kozielska**, **Michał Nowak** i **Mariusz Pawełczyk** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych oraz **Wojciech Białończyk**, **Łukasz Kasiak**, **Hanna Magdalińska**, **Jacek Markiewicz** i **Adam Niewęglowski** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Otwieram posiedzenie Komisji Finansów Publicznych. Stwierdzam kworum. Uprzejmie proszę państwa posłów o zajmowanie miejsc.

Porządek dzisiejszego posiedzenia przewiduje: w punkcie pierwszym – rozpatrzenie uchwały Senatu w sprawie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym, druk sejmowy nr 3792, w punkcie drugim – rozpatrzenie poprawek zgłoszonych w czasie drugiego czytania do projektu ustawy o szczególnych zasadach restrukturyzacji walutowych kredytów mieszkaniowych w związku ze zmianą kursu walut obcych do waluty polskiej, druki sejmowe nr 3660 i 3781, w punkcie trzecim – rozpatrzenie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw, druk sejmowy nr 3790, w punkcie czwartym – rozpatrzenie uchwały Senatu w sprawie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw, druk sejmowy nr

3791 i w punkcie piątym – zaopiniowanie sprawozdania z wykonania planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2014 r. Plan przedstawia minister finansów i prezes Narodowego Funduszu Zdrowia.

Czy są uwagi ze strony państwa posłów do zaproponowanego porządku dziennego? Nie słyszę uwag. Wobec niezgłoszenia wniosków do porządku dziennego stwierdzam jego przyjęcie.

W imieniu członków Komisji Finansów Publicznych chcę przywitać uczestniczących w posiedzeniu przedstawicieli naczelnych organów administracji państwowej oraz innych urzędów i instytucji państwowych. Serdecznie witam pana Janusza Cichonia, sekretarza stanu w Ministerstwie Finansów, panią Izabelę Leszczynę, sekretarza stanu w Ministerstwie Finansów, pana Tadeusza Jędrzejczyka, prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, panią Aleksandrę Wiktorow, rzecznika ubezpieczonych. Witam także wszystkie osoby, które państwu towarzyszą. Wspólnie z Biurem Legislacyjnym i sekretariatem Komisji będziemy dbać o to, żeby dzisiejsze posiedzenie przebiegło sprawnie.

Przystępujemy do realizacji pkt. 1 porządku dziennego. W dniu 4 sierpnia 2015 r. Senat RP przyjął uchwałę w sprawie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym. Senat zaproponował w swojej uchwale 13 poprawek. Marszałek Sejmu skierowała uchwałę do Komisji Finansów Publicznych w celu zaopiniowania poprawek Senatu. Proponuję, aby rozpatrywanie senackich poprawek, jak również wszystkich pozostałych uchwał Senatu, które będą rozpatrywane na dzisiejszym posiedzeniu Komisji, odbywało się w sposób następujący: najpierw wystąpienie senatora reprezentującego Izbę Wyższą, o ile oczywiście będzie obecny na posiedzeniu, następnie przedstawienie stanowiska, później ewentualne uwagi przedstawiciela Biura Legislacyjnego i wskazanie konsekwencji wynikających z proponowanych poprawek, następnie głosy „za” i „przeciw” poprawce i wreszcie – głosowanie poprawki.

Szanowni państwo, chciałabym jeszcze przywitać biorącego udział w naszym posiedzeniu pana ministra Sławomira Neumanna, sekretarza stanu w Ministerstwie Zdrowia.

Czy są jakieś uwagi państwa posłów do przedstawionej propozycji procedowania poprawek? Nie ma uwag. Czy jest zatem sprzeciw wobec przyjęcia zaproponowanego sposobu rozpatrywania poprawek? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła sposób procedowania nad poprawkami przedstawionymi we wszystkich uchwałach Senatu, jakie będziemy dziś rozpatrywać.

Przechodzimy do rozpatrzenia uchwały Senatu w sprawie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym. W posiedzeniu Komisji nie uczestniczy, niestety, żaden przedstawiciel Senatu, a zatem przystępujemy do rozpatrzenia uchwały bez wysłuchania stanowiska Izby Wyższej. Jak już wcześniej państwa poinformowałam, Senat zaproponował 13 poprawek do projektu tej ustawy. Każdą poprawkę będziemy rozpatrywać odrębnie. Biuro Legislacyjne, bardzo proszę.

Legislator Hanna Magdalińska:

Chcę jedynie zasygnalizować, pani przewodnicząca, że proponujemy łączne rozpatrywanie kilku poprawek, ale szczegółowo uzasadnimy to przy omawianiu właściwych poprawek.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Rozumiem. Rozpatrujemy poprawkę nr 1. Dotyczy ona doprecyzowania formy składania reklamacji. Poproszę o stanowisko rządu wobec tej poprawki.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Izabela Leszczyna:

Stanowisko rządu do tej poprawki jest pozytywne.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Biuro Legislacyjne, bardzo proszę.

Legislator Jacek Markiewicz:

Dziękuję, pani przewodnicząca. Naszym zdaniem, poprawka nr 1 łączy się z poprawką nr 2 i dlatego te poprawki powinny być rozpatrywane łącznie. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Stanowisko Biura Legislacyjnego, jak państwo słyszeliście, jest takie, że poprawkę nr 1 należy rozpatrywać łącznie z poprawką nr 2. Rozumiem, że stanowisko rządu jest także pozytywne wobec poprawki nr 2.

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Tak, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Serdecznie witam pana senatora Kazimierza Kleinę, który dotarł na nasze posiedzenie. Pan senator jest przewodniczącym senackiej Komisji Budżetu i Finansów.

Szanowni państwo, czy jest sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania poprawek nr 1 i 2? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Komisja pozytywnie zaopiniowała poprawki nr 1 i nr 2.

Przystępujemy do rozpatrzenia poprawki nr 3. Proszę o stanowisko rządu.

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Stanowisko rządu wobec tej poprawki jest pozytywne.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi. Nie widzę. Czy jest sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania poprawki nr 3? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że poprawka nr 3 została zaopiniowana pozytywnie.

Poprawka nr 4. Proszę o stanowisko rządu.

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Stanowisko rządu jest pozytywne.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Nie ma uwag ze strony Biura Legislacyjnego. Czy jest sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania poprawki nr 4? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że poprawka nr 4 została zaopiniowana pozytywnie.

Przystępujemy do rozpatrzenia poprawki nr 5. Chodzi w niej o doprecyzowanie terminu rozpatrzenia poprawki. Poproszę o stanowisko rządu wobec tej poprawki.

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Stanowisko rządu jest pozytywne.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Czy jest sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania poprawki nr 5? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że poprawka nr 5 została zaopiniowana pozytywnie.

Przechodzimy do rozpatrzenia poprawki nr 6. Ma ona charakter stylistyczny. Jakie jest stanowisko rządu?

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Pozytywne, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Czy jest sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania poprawki nr 6? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że poprawka nr 6 została zaopiniowana pozytywnie. Biuro Legislacyjne – jakaś uwaga do poprawki nr 6? Trochę późno, ale bardzo proszę.

Legislator Jacek Markiewicz:

Dziękuję, pani przewodnicząca. W naszej ocenie, poprawka nr 6 łączy się z innymi poprawkami redakcyjnymi, czyli poprawkami nr 7, 10 i 13. Proponujemy, żeby te poprawki rozpatrzyć łącznie. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję, panie mecenasie. W tej sytuacji, zgodnie z sugestią Biura Legislacyjnego, proponuję powrócić jeszcze do poprawki nr 6 i rozpatrzyć ją łącznie z poprawkami nr 7, 10 i 13. Wszystkie wymienione poprawki mają charakter redakcyjno-stylistyczny. Jakie jest stanowisko Biura Legislacyjnego wobec tych poprawek?

Legislator Jacek Markiewicz:

Pozytywne, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Jakie jest stanowisko rządu wobec czterech wymienionych poprawek?

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Pozytywne, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Czy jest sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania poprawek nr 6, 7, 10 i 13? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że poprawki nr 6, 7, 10 i 13 zostały przez Komisję zaopiniowane pozytywnie.

Przystępujemy do rozpatrzenia poprawki nr 8. Treść tej poprawki dotyczy zmiany siedziby Biura Rzecznika Finansowego. Proszę o stanowisko rządu wobec zaproponowanej poprawki.

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Stanowisko rządu wobec tej poprawki jest negatywne. Jeżeli pani przewodnicząca pozwoli, to chciałabym je krótko, w kilku zdaniach, uzasadnić.

Szanowni państwo, Wysoka Komisjo, rzecznik finansowy nie jest nową instytucją. De facto przekształcamy dotychczasowego rzecznika ubezpieczonych w rzecznika finansowego. Dodajemy mu szereg nowych kompetencji i uprawnień, dzięki czemu ta instytucja będzie zupełnie nową jakością na polskim rynku usług finansowych, ale już w tej chwili ta instytucja istnieje. Pracuje w niej 40 osób. Obecna siedziba umożliwi w przyszłości wynajęcie dodatkowej powierzchni, co mogłoby następować sukcesywnie, w miarę zatrudniania nowych pracowników. Takie działanie jest racjonalne i jak najbardziej uzasadnione ekonomicznie. Ponadto, pomieszczenia, o których mówię, są wynajmowane od Instytutu Badań Rynku, czyli jednostki podlegającej Ministerstwu Skarbu, a to oznacza, że czynsz płacony przez Biuro Rzecznika wpływa bezpośrednio do Skarbu Państwa, co, moim zdaniem, również nie jest pozbawione znaczenia.

Z punktu widzenia ministra finansów ważnymi argumentami na rzecz utrzymania siedziby rzecznika finansowego w Warszawie jest to, iż w stolicy mają siedzibę wszystkie instytucje, z którymi rzecznik na co dzień współpracuje. To w Warszawie znajduje się przecież Ministerstwo Finansów i Komisja Nadzoru Finansowego, to w stolicy mieści się Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, Sąd Najwyższy, Związek Banków Polskich, Polska Izba Ubezpieczeń, Izba Domów Maklerskich itd. Są to instytucje, wobec których rzecznik będzie bronił praw konsumenta. Kolejny argument przemawiający za utrzymaniem siedziby rzecznika w Warszawie jest taki, że uzgadnia on m.in. treści aktów prawnych, uczestniczy w posiedzeniach komisji sejmowych i senackich, a to oznacza, że mając siedzibę w Łodzi musiałby każdorazowo delegować swoich pracowników, a to w sposób oczywisty podnosiłoby koszty funkcjonowania urzędu. Chociaż rzecznik finansowy jest finansowany ze składek instytucji finansowych, to, o ile dobrze pamiętam, wielokrotnie podnosiliśmy na tej sali kwestię, iż nie są to bynajmniej instytucje charytatywne. Ich większe wydatki zawsze w końcu odbijają się na kosztach ponoszonych przez klientów rynku finansowego.

I jeszcze jedna sprawa. W przypadku rzecznika finansowego niezwykle istotna jest instytucja mediacji. Polega ona przecież na bezpośrednim spotykaniu się ludzi. Mediacja jest taką instytucją, że sprawy znajdujące się w jej zakresie działania nie powinny wręcz być załatwione w postaci wymiany korespondencji. Doskonale wiemy, opierając się na przykładzie wielu emocjonalnych dyskusji prowadzonych m.in. na forum tej Komisji, że jesteśmy w stanie podczas bezpośredniej wymiany poglądów, nieraz bardzo burzliwej, ustalić wspólne stanowisko i przekonać się wzajemnie do określonych argumentów. Pismo tego za nas nigdy nie załatwi. Poza tym prezesi banków, których rzecznik będzie zwywał do złożenia wyjaśnień, chętniej delegują pracownika do Łodzi niż sami tam pojadą, a ów pracownik zwykle nie jest wyposażony w kompetencje do podejmowania ważnych biznesowych decyzji. Wydłuży to cały proces.

Z powyższych względów opowiadamy się za negatywnym zaopiniowaniem poprawki. Proszę Wysoką Komisję o podzielenie stanowiska rządu w tej kwestii. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję, pani minister. Pani poseł Grażyna Ciemniak, bardzo proszę.

Poseł Grażyna Ciemniak (PO):

Dziękuję, pani przewodnicząca. Wysoka Komisjo, pani minister, sądzę, że tę poprawkę powinniśmy odrzucić. Moim zdaniem, istotnym argumentem za tym przemawiającym jest fakt, iż rzecznik ubezpieczonych staje się rzecznikiem finansowym z dniem wejścia w życie ustawy. W związku z tym nie ma sensu ponoszenie dodatkowych kosztów związanych z przeniesieniem siedziby rzecznika. Zmienia się wprawdzie nazwa i poszerzają kompetencje, ale przypominam, że zdecydowaliśmy, iż to wszystko dokona się z dniem wejścia w życie ustawy. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Myślę, że nam wszystkim bardzo zależy na tym, aby rzecznik finansowy od pierwszego dnia, kiedy ustawa wejdzie w życie, mógł pracować na rzecz wszystkich, którzy będą jego pomocy potrzebowali.

Pan poseł Jan Kulas, bardzo proszę. Mam tylko prośbę o krótką wypowiedź. Przypominam też, że umówiliśmy się, że będzie jeden głos „za” i jeden „przeciw”. Proszę, panie pośle.

Poseł Jan Kulas (PO):

Pani przewodnicząca, pani minister, Wysoka Komisjo, szanowni goście, dla mnie stanowisko rządu jest bardzo ważne, ale staram się również zrozumieć argumenty zgłoszone przez Senat. Prawdopodobnie argumenty merytoryczne wymagają starannego rozważenia i zastanowienia się, ale chodzi mi o to, pani przewodnicząca, aby jednak zacząć myśleć o dekoncentracji administracji. Być może nie w przypadku tej poprawki i w kontekście rzecznika finansowego, ale należy taką ewentualność rozważyć.

Będą powstawały przeciwieństwo nowe instytucje. To nie ulega wątpliwości. Doskonały przykład to Agencja Kosmiczna, która znalazła siedzibę w Gdańsku. Wydaje mi się, że stopniowo powinniśmy w ten sposób myśleć o rozmieszczeniu centralnych urzędów i agencji. Zawsze można stwierdzić, że najlepiej będzie jeśli urząd będzie miał siedzibę w Warszawie. Nie może to być jednak koronny argument. W przypadku powoływania nowych instytucji zawsze będę opowiadał się za daniem szansy także i innym miastom, takim jak Gdańsk, Łódź, Katowice, Kraków, Wrocław, Bydgoszcz, Szczecin czy Poznań. W przypadku rozpatrywanej poprawki sytuacja jest nieco inna, ale uważam, że na przyszłość warto stosować nowe myślenie w procesie rozpatrywania lokalizacji dla nowopowstających instytucji. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Żałuję, że pan poseł nie wymienił jeszcze Rzeszowa, Lublina, Białegostoku i kilku innych miast.

Poseł Paweł Arndt (PO):

Wszystko przed nami, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

To prawda, wszystko przed nami. Jeśli będziemy powoływać nowe instytucje, będziemy myśleć o propozycjach pana posła. W tej chwili, rozumiejąc wagę problemu i znaczenie rozpoczęcia pracy przez rzecznika finansowego z dnia na dzień, przystąpimy do rozstrzygnięcia losów poprawki nr 8.

Poddam tę poprawkę pod głosowanie Komisji. Kto z pań posłanek i panów posłów jest za tym, żeby poprawka nr 8, dotycząca zmiany siedziby rzecznika finansowego, uzyskała pozytywną opinię Komisji? Kto jest przeciwny? Kto się wstrzymał od głosu? Dziękuję. Proszę sekretariat o podanie wyników głosowania.

Sekretarz Komisji Michał Nowak:

5 głosów „za”, 22 głosy „przeciw”, 0 głosów wstrzymujących się.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Stwierdzam, że poprawka nr 8 nie uzyskała pozytywnej opinii Wysokiej Komisji. Większością głosów posłowie zdecydowali, że nie rekomendują jej przyjęcia. Nie zmienia to oczywiście faktu, że szanujemy każde polskie miasto.

Na marginesie, przy okazji chciałabym pogratulować panu posłowi Kulasowi i panu senatorowi Kleinie, gdyż macie panowie na swoim terenie Agencję Kosmiczną. Niektóre inne miasta patrzą na Gdańsk z niejaką zazdrością.

Przystępujemy do rozpatrzenia poprawki nr 9. Proszę o stanowisko rządu. Ta poprawka wprowadza oddziały Biura Rzecznika. Moim zdaniem, to mógłby być ewentualnie nowy element satysfakcjonujący inne miasta poza stolicą. Pani minister, bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Pani przewodnicząca, Senat zgłosił poprawkę, rozpatrywaną przed chwilą o zmianie siedziby i tę poprawkę, którą rozpatrujemy obecnie, o ustanowieniu oddziałów. Zdaniem legislatorów senackich, obie poprawki powinny być rozpatrywane łącznie. Skoro Wysoka Komisja przegłosowała, że siedziba rzecznika finansowego pozostanie w Warszawie, to nie chcielibyśmy mnożyć dodatkowych bytów administracyjnych i opowiadamy się przeciw udzieleniu rekomendacji poprawce nr 9. Warszawa jest dobrym miejscem, każdy dość łatwo może do stolicy dotrzeć, aby załatwić swoje problemy. Proponujemy odrzucić tę poprawkę.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Trochę się chyba pospieszyłam z moją wypowiedzią na temat tej poprawki.

Szanowni państwo, znamy stanowisko rządu, Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag, przystępujemy zatem do głosowania. Kto z pań posłanek i panów posłów jest za tym, żeby poprawka nr 9 uzyskała pozytywną opinię Komisji? Kto jest przeciwny? Kto się wstrzymał od głosu? Dziękuję. Proszę sekretariat o podanie wyników głosowania.

Sekretarz Komisji Michał Nowak:

1 głos „za”, 16 głosów „przeciw”, 6 głosów wstrzymujących się.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Stwierdzam, że poprawka nr 9 została zaopiniowana negatywnie.

Kolejna poprawka, czyli nr 10, została już rozpatrzona wcześniej. Przystępujemy do rozpatrzenia poprawki nr 11. Proszę o stanowisko rządu.

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Pozytywne, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Nie ma uwag ze strony Biura Legislacyjnego. Czy są uwagi państwa posłów do tej poprawki? Nie słyszę. Czy jest sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania poprawki nr 11? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że poprawka nr 11 została przez Komisję zaopiniowana pozytywnie.

Poprawka nr 12. Jakie jest stanowisko rządu?

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Pozytywne, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Biuro Legislacyjne nie ma zastrzeżeń. Czy są uwagi państwa posłów do tej poprawki? Nie słyszę. Czy jest sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania poprawki nr 12? Nie ma sprzeciwu. Stwierdzam, że poprawka nr 12 została przez Komisję zaopiniowana pozytywnie.

Poprawka nr 13 została rozpatrzona wcześniej. Stwierdzam, że zakończyliśmy rozpatrywanie poprawek Senatu do ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym.

O głos poprosił pan senator Kazimierz Kleina, przewodniczący senackiej Komisji Budżetu i Finansów. Bardzo proszę, panie senatorze.

Senator Kazimierz Kleina:

Pani przewodnicząca, szanowni państwo, szanujemy naturalnie decyzję Komisji w sprawie siedziby rzecznika finansowego. Zdecydowaliście państwo, że siedziba pozostanie w Warszawie, chcę jednak państwu powiedzieć coś, co konsekwentnie głosimy od wielu lat, że powinniśmy zabiegać o to, aby deaglomerować administrację publiczną. Doświadczenia wielu krajów, również naszych sąsiadów, tych dużych i tych małych, wyraźnie pokazują, że duże administracje publiczne zlokalizowane poza stolicami doskonale się sprawdzają, a jednocześnie stanowią element aktywizujący inne miejscowości.

Nie jest też prawdą, że w tzw. terenie, w dużych miastach, jak Łódź, Olsztyn czy Rzeszów, nie ma kadr, które potrafiłyby poprowadzić tego typu projekty. Powiem więcej, zlokalizowanie poza stolicą tego typu urzędów administracyjnych daje im, wbrew pozorom, większy zakres samodzielności i niezależności. Dlatego bardzo państwa proszę, aby w przyszłości, kiedy będą podejmowane decyzje dotyczące tworzenia nowych instytucji lub przebudowywania już istniejących, tak jak w przypadku rzecznika finansowego, rozważać zlokalizowanie ich w różnych miejscach na terenie kraju. Przykłady dużych Niemiec i małej Słowacji pokazują, że potężne instytucje federalne z powodzeniem mogą funkcjonować nawet w miastach liczących tylko 100 tysięcy mieszkańców. Moim zdaniem, Rzeszów wymieniony z uśmiechem przez panią przewodniczącą może stać się siedzibą każdej poważnej rządowej instytucji. Zależy to jednak od naszej wspólnej determinacji w realizacji założenia, że faktycznie chcemy inaczej niż dotychczas budować administrację państwową. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję za ciepłe słowa pod adresem polskich miast, a szczególnie Rzeszowa. Pan senator doskonale wie, jak bliski jest mi Rzeszów. Przyjmujemy do wiadomości apel pana senatora i będziemy starannie baczyć na lokowanie siedzib różnych instytucji w przyszłości. W przypadku Urzędu Rzecznika Finansowego sprawa została jednak już rozstrzygnięta.

Pozostaje nam jeszcze dokonanie wyboru posła sprawozdawcy, który przedstawi sprawozdanie Komisji na posiedzeniu plenarnym Sejmu. Pan przewodniczący Paweł Arndt, bardzo proszę.

Poseł Paweł Arndt (PO):

Szanowni państwo, do tej pory sprawozdawcą do tej ustawy była pani przewodnicząca Krystyna Skowrońska. Proponuję, aby tak pozostało.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Czy są inne propozycje? Nie słyszę. Oświadczam, że wyrażam zgodę na objęcie funkcji posła sprawozdawcy. Czy jest sprzeciw, abym to ja była sprawozdawcą do tego projektu ustawy? Nie słyszę sprzeciwu. Bardzo państwu posłom dziękuję za okazane zaufanie.

Szanowni państwo, przystępujemy do realizacji pkt 2 porządku dziennego. W dniu 4 sierpnia br. na plenarnym posiedzeniu Sejmu odbyło się drugie czytanie poselskiego projektu ustawy o szczególnych zasadach restrukturyzacji walutowych kredytów mieszkaniowych w związku ze zmianą kursu walut obcych do waluty polskiej, druki sejmowe nr 3660 i 3781. W trakcie drugiego czytania zgłoszono 11 poprawek do projektu. Sejm skierował ustawę wraz z poprawkami do Komisji Finansów Publicznych w celu przygotowania dodatkowego sprawozdania. Ponieważ poprawki zostały zgłoszone w Sejmie, ich rozpatrywanie będzie odbywało się w sposób następujący: najpierw – uzasadnienie poprawki przez posła wnioskodawcę, następnie – przedstawienie stanowiska rządu, później – uwagi Biura Legislacyjnego na temat konsekwencji przyjęcia poprawek, głosy „za” i „przeciw” poprawce i na zakończenie – głosowanie poprawki. Czy jest sprzeciw wobec zaproponowanego sposobu procedowania? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja zaakceptowała sposób procedowania nad poprawkami.

Przystępujemy do rozpatrzenia poprawek. Poprawka nr 1. Jej autorem jest Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość. Na wcześniejszym etapie procesu legislacyjnego przedstawicielem klubu PiS był pan poseł Szałamacha. Nie wiem, czy nadal tak będzie, czy zmienił się przedstawiciel Klubu? Jednak pan poseł Szałamacha? Bardzo proszę, panie posle.

Posel Paweł Szalamacha (PiS):

Pani przewodnicząca, chciałbym poprosić o wyjaśnienie, czy nasze poprawki będą dziś rozpatrywane osobno, czy wszystkie razem?

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Myślę, że członkowie Komisji jeszcze pamiętają, że te poprawki rozpatrywaliśmy łącznie. Zdaniem Biura Legislacyjnego, był to projekt, który – jeśli chodzi o formułę zgłoszonych poprawek – był kompletną całością. Wczoraj Biuro Legislacyjne stwierdziło, że rozłączne głosowanie poprawek i ewentualne przyjęcie którejs z nich zburzyłoby systematykę projektu.

Informuję państwa posłów, że zgłoszone poprawki są identyczne w treści z poprawkami wczorajszymi. Żeby nie było jednak żadnych wątpliwości, poproszę o przedstawienie stanowiska przez Biuro Legislacyjne. Bardzo proszę o wyjaśnienie dotyczące sposobu procedowania nad poprawkami zgłoszonymi w drugim czytaniu. Wczoraj rozstrzygnęliśmy kwestię procedowania w taki sposób, jaki przed chwilą przypominałam Wysokiej Komisji. Bardzo proszę, pani mecenas.

Legislator Hanna Magdalińska:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, Biuro Legislacyjne podtrzymuje opinię w tej sprawie przedstawioną wczoraj. Poprawki zgłoszone w drugim czytaniu są poprawkami tożsamymi z tymi, które zgłosił Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość w trakcie procedowania projektu ustawy na forum Komisji. W związku z tym, w opinii Biura Legislacyjnego, poprawki nr 1, 2, 3, 7, 8, 10 i 11 powinny być rozpatrywane łącznie. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Czy jest sprzeciw, aby łącznie rozpatrzyć wymienione poprawki, zgodnie z sugestią przedstawioną przez Biuro Legislacyjne? Nie słyszę sprzeciwu.

Pan poseł Szalamacha, bardzo proszę.

Posel Paweł Szalamacha (PiS):

Chciałem tylko doprecyzować i uściślić, że chodzi o poprawki nr 1, 2, 3...

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Chodzi o wszystkie poprawki zgłoszone przez państwa wczoraj.

Legislator Hanna Magdalińska:

Jeżeli jest taka potrzeba, to mogę powtórzyć numery poprawek, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Uprzejmie proszę. Wszystkie te poprawki znajdują się w zestawieniu łącznym poprawek przygotowanym przez Biuro Legislacyjne. Gdyby pan poseł zechciał do niego sięgnąć, to sprawa od razu by się wyjaśniła. Bardzo proszę, pani mecenas.

Legislator Hanna Magdalińska:

Chodzi o następujące poprawki: nr 1, 2, 3, 7, 8, 10 i 11.

Posel Paweł Szalamacha (PiS):

Już wszystko rozumiem. Dziękuję. Wcześniej nie dysponowałem łącznym zestawieniem i stąd wzięło się moje pytanie.

Skoro taka jest wola Wysokiej Komisji, to pokrótce przedstawię wszystkie poprawki łącznie. Szanowni państwo, zgłoszone poprawki mają na celu przede wszystkim odejście od rygorów, które zawężają krąg kredytobiorców, grupę osób mogących uczestniczyć w restrukturyzacji zadłużenia. Uważamy, że chociaż w stosunku do pierwotnego projektu ta grupa została rozszerzona, to i tak ciągle podstawowym punktem spojrzenia na problem jest optyka, jaką przyjęły banki. Wskaźnik LTV, uzasadniający wzięcie udziału w procesie restrukturyzacji, nie bierze pod uwagę pozycji kredytobiorcy, stosunku raty kredytu do pozostałych dochodów bieżących kredytobiorcy i innych obciążeń, którym on podlega. Liczy się tylko to, na ile dany kredyt jest zagrożony w portfelu kredytowym banku. Probankowa logika w tym wszystkim jest, naszym zdaniem, ewidentna. Działania wychodzą naprzeciw oczekiwaniom banków i ich chęci pozbycia się części portfela z bilansów sektora. W taki zresztą sposób propozycje ustawowe zostały ocenione przez stronę społeczną, przez bezpośrednio zainteresowanych obywateli, tzw. frankowiczów.

Proponujemy odejście od wskaźnika LTV, także ze względu na trudności, jakie wiążą się z prawidłowym oszacowaniem. Te wątpliwości podnosił w swoim piśmie także Związek Banków Polskich, wskazując na kłopot natury legislacyjnej i finansowej związany z dokonaniem wyceny.

Następna kwestia to metoda rozliczania zadłużenia w walucie. Nasza propozycja w tym względzie opiera się częściowo na nieoficjalnym stanowisku KNF ze stycznia br. Idziemy w tym kierunku, żeby kredyty traktować tak, jakby od początku były udzielone w polskich złotych. Opierając się na tym założeniu kredytobiorca miałby obliczone aktualne zadłużenie zasadniczo tak, jakby zaciągnął kredyt w walucie polskiej i płacił raty według złotych stóp procentowych. Z drugiej strony, nie ponosiliby ryzyka zadłużenia w walucie. W art. 4 znajduje się rozbudowana logika przeliczania wysokości zadłużenia. Art. 5 z kolei, zgodnie z naszą propozycją, reguluje materię, która dotychczas nie jest uregulowana w projekcie Platformy Obywatelskiej. Wydaje mi się, że ta kwestia ma szansę powrócić po pracach w Senacie. Państwo sami zauważyliście bowiem konieczność uregulowania pewnych stanów faktycznych. Chodzi o działania krok po kroku, jeśli chodzi o procedury dotyczące zmiany stanu w księgach wieczystych, tytułów egzekucyjnych itd. Nie zdziwiłbym się wcale, gdyby nasza propozycja została podchwycona przez państwa w Senacie. Trudno, takie są reguły gry, ale tak czy owak uważamy, że te kwestie powinny zostać uregulowane. Pozwoli to na uzyskanie aksjologicznej spójności i szczelności ustawy. Wydaje mi się zresztą, że sama pani przewodnicząca podczas wczorajszej wypowiedzi na sali plenarnej zasugerowała, iż byłaby skłonna podzielić ten punkt widzenia. Czy może przynajmniej zauważyła potrzebę uregulowanie niektórych kwestii.

Pozostałe poprawki, do końcowych przepisów, to już odwołania i wprowadzenie zmian o charakterze redakcyjnym. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Zanim poproszę o stanowisko rządu, pozwolę sobie na zabranie głosu. Byłam posłem sprawozdawcą do tej ustawy, ale pan poseł Szałamacha pomylił się w swoich wnioskach. Przyznam się, że na posiedzeniu plenarnym, kiedy było prezentowane sprawozdanie, szukałam nawet wzrokiem na sali pana posła, ale nie udało mi się tego zrobić.

Chcę pana poinformować, panie pośle, że myli się pan. W moim stanowisku nie znalazło się nic, co świadczyłoby o jakiegokolwiek skłonności do przychylenia się do państwa propozycji. Państwa propozycja bowiem, i mówił pan o tym wczoraj, przerzuca w całości odpowiedzialność na banki. Oznacza to w praktyce zmianę całości ustawy.

Przywołana przez pana opinia Związku Banków Polskich nie mieści się, niestety, w formule związanej z konstytucyjnością. Interes społeczny, nawet ważny, odnosi się tylko do sytuacji jednej grupy i nie może powodować rekonstrukcji wszystkich umów gospodarczych. Nie może być tak, że ustawodawca zbierze się pewnego dnia w parlamencie i stwierdzi, że od dziś zmieniamy na rynku wszystko. A tak stałoby się, gdyby przyjąć państwa poprawkę.

Po drugie, mówiłam wczoraj i warto to przywołać, że w zaproponowanej formule zdecydowanie w innym położeniu znajdują się osoby, które zaciągnęły kredyty złote. Ich sytuacja stałaby się gorsza i można by odnieść wrażenie, że w ogóle zapomnieliśmy o ich istnieniu. Skutek byłby taki, że frankowicze, którzy przez ileś lat mieli pożytek z niskiego oprocentowania i dodatkowo zyskaliby na przeliczeniu po korzystnym kursie, byłiby zdecydowanie faworyzowani w porównaniu z tymi Polakami, którzy zadłużyli się w złotych. Tak być nie może. To pierwsza uwaga.

Koszt operacji, jaką proponujecie państwo przeprowadzić, myślę, że potwierdzi to pani minister, a pan poseł przywołał tę kwotę w dniu wczorajszym, wyniósłby ok. 31 mld zł. Zwracam uwagę, że to jest szacunek pana posła. Jeśli dokładnie przyjrzeć się jednak szacunkom, to okaże się, iż kwota mogłaby być znacznie większa niż ta, którą podał pan poseł.

Panie pośle, proponował pan także, aby powiązać wysokość dochodów podmiotów, które mogłyby skorzystać z przewalutowania, z wiązać ją z kosztami obsługi zadłużenia. Nie ma jednak takiego wskaźnika w żadnej z przedłożonych poprawek. Nie pojawia się żadna formuła, która wiązałaby kwotę obsługi zadłużenia z kwotą uzyskiwanych docho-

dów. Powtarzam jeszcze raz: żadna z zaproponowanych poprawek nie określa takiego wskaźnika.

Na zakończenie jeszcze jedna rzecz, o którą chciałabym zapytać pan posła. Mamy bardzo skomplikowaną formułę dotyczącą, m.in. ujawniania nowego zrestrukturyzowanego zobowiązania w księdze wieczystej. Ta formuła budzi także wątpliwości. Nie wiem, czy odniesie się do niej pani minister, ale wątpliwości istnieją. Chcę także poinformować, że, zgodnie z projektem, ustawa wchodzi w życie trzydzieści dni od daty podpisania. Mamy oświadczenie kredytobiorcy o dobrowolnym poddaniu się egzekucji. To oświadczenie, w formule w jakiej o nim piszecie w poprawce nr 8, cały czas obowiązuje. Jest to dobrowolne poddanie się egzekucji w formie oświadczenia złożonego w banku, a nie przed notariuszem. A zatem, wspomniane oświadczenie, z chwilą wejścia w życie ustawy o zmianie przepisów prawa bankowego, byłoby rozwiązaniem nie do przyjęcia. Z zadowolaniem przyjmuję informację, że na tym etapie procesu legislacyjnego podzielaliście państwo opinię odnośnie do poddania się egzekucji, wskazując określenie kwoty na dwukrotność kwoty zobowiązania, która będzie występowała w stosunku do dłużnika, jakim jest kredytobiorca.

Tak wyglądają moje uwagi do państwa poprawek. Chcę powiedzieć, że w tym zakresie nie ma żadnej zmiany w stosunku do przedłożenia, które było rozpatrywane wczoraj. Proszę o stanowisko rządu w tej sprawie.

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Pani przewodnicząca Wysoka Komisjo, poprawki zgłoszone przez PiS to de facto kompletnie nowa, inna propozycja niż przedłożenie poselskie, o którym w tej chwili dyskutujemy. Rząd nie może odnieść się do tych propozycji pozytywnie, ponieważ oznaczają one przewalutowanie kredytu po kursie z dnia zaciągnięcia i rozszerzenie kręgu beneficjentów na wszystkich kredytobiorców, a więc także i takich, którzy kupowali mieszkania korzystając z taniego kredytu i traktowali to działanie jako inwestycję w nieruchomości.

Pani przewodnicząca mówiła już o ważnym interesie społecznym, a więc nie będę tych rzeczy powtarzać. Propozycja poselska, którą procedujemy, ma na celu pomoc tym osobom, które kupiły mieszkanie po to, aby w nim mieszkać, ale w związku z aprecjacją franka znalazły się w trudnej sytuacji, bo ich mieszkanie jest teraz mniej warte niż wartość zaciągniętego kredytu, co oznacza, że nawet jakby chciały się go pozbyć i kupić inne, mniejsze, to nie mogą tego uczynić.

Propozycja Klubu Platformy Obywatelskiej znosi także ryzyko walutowe z kredytobiorcy. Są to dwa ważne cele, które, zdaniem rządu, powinny zostać rozwiązane przy pomocy procedowanej ustawy. Z pewnością nie możemy jednak w sposób niczym nieuprawniony faworyzować kredytobiorców zadłużonych we franku szwajcarskim. Mówiła już o tym pani przewodnicząca, więc nie będę tego powtarzać.

Podsumowując, stanowisko rządu wobec poprawek zaproponowanych przez PiS jest negatywne.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję, pani minister. Przystępujemy do rozstrzygnięcia sprawy w głosowaniu. Podaję pod głosowanie poprawki nr 1, 2, 3, 7, 8, 10 i 11. Głosujemy łącznie wszystkie wymienione poprawki. Kto z pań posłanek i panów posłów opowiada się za pozytywnym zaopiniowaniem wymienionych poprawek? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał od głosu? Dziękuję. Proszę sekretariat o podanie wyników głosowania.

Sekretarz Komisji Michał Nowak:

9 głosów „za”, 16 – „przeciw”, nikt się nie wstrzymał od głosu.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Stwierdzam, że poprawki nr 1, 2, 3, 7, 8, 10 i 11 zostały przez Komisję zaopiniowane negatywnie.

Przystępujemy do rozpatrzenia poprawek nr 4, 5 i 6. Wymienione poprawki zostały zgłoszone przez Klub Poselski Sojuszu Lewicy Demokratycznej. Proszę przedstawiciela klubu o przedstawienie poprawek. Pan poseł Wincenty Elsner, bardzo proszę.

Posel Wincenty Elsner (SLD):

Dziękuję, pani przewodnicząca. Szanowni państwo, jeszcze poprawka nr 9 jest zgłoszona przez klub SLD.

Klub Poselski Sojuszu Lewicy Demokratycznej podtrzymuje krytyczną ocenę całości projektu ustawy. Zgadza się z opiniami bezpośrednio zainteresowanych, czyli osób posiadających kredyty we frankach, iż w rzeczywistości procedowany projekt tylko w niewielkim stopniu rozwiązuje problem ponad pół miliona obywateli, którzy są zadłużeni we frankach szwajcarskich. Dzieje się tak, ponieważ z dobrodziejstwa ustawy będzie mogła skorzystać stosunkowo nieliczna grupa zainteresowanych.

Niemniej jednak, tak jak zapowiedziałem podczas pierwszego czytania, Klub Poselski SLD zgłosił poprawki, których celem było przede wszystkim rozszerzenie kręgu kredytobiorców, którzy mogliby skorzystać z przewalutowania, z restrukturyzacji kredytu opisanej w tym projekcie. Drugim istotnym celem wniesionych poprawek jest inne niż proponują autorzy ustawy rozłożenie ciężaru odpowiedzialności związanej z kłopotami, z jakimi borykają się obecnie kredytobiorcy zadłużeni we frankach. Sojusz Lewicy Demokratycznej od początku twierdził, że główny ciężar kosztów związanych z restrukturyzacją kredytów powinny ponosić banki.

Przechodząc do konkretnych poprawek, chcę zaproponować, aby poprawka nr 4 i poprawka nr 5 były rozpatrzone wspólnie. Podobnie zresztą jak poprawki nr 6 i 9. Poprawki nr 4 i 5 wprowadzają następujące zmiany. Po pierwsze, skreślają zapis mówiący, że nieruchomości, na którą został zaciągnięty restrukturyzowany kredyt, musi być wykorzystywana przez kredytobiorcę na zaspokojenie własnych potrzeb mieszkaniowych. Zgodnie z tym, co twierdzili bezpośrednio zainteresowani, tzn. osoby posiadające kredyty we frankach, zdarza się w sytuacji rosnących rat z tytułu obsługi kredytu indeksowanego we frankach, że zainteresowani muszą czasowo zrezygnować z zamieszkiwania w swoim lokalu i przenoszą się, np. do swoich rodziców, po to, żeby lokal obciążony kredytem hipotecznym móc wynająć i w ten sposób podolać spłacie rat. Po usunięciu tego zapisu akceptujemy oczywiście stwierdzenie, że kredytobiorca nie powinien posiadać innego lokalu mieszkalnego ani innego domu jednorodzinnego. Naszym zdaniem, taka regulacja w wystarczający sposób zabezpiecza przed tym, aby beneficjentami ustawy nie stały się osoby posiadające wiele nieruchomości, przy pomocy których de facto prowadzą komercyjną działalność gospodarczą polegającą na wynajmie posiadanych lokali.

W poprawce nr 5, która jest powiązana z przedstawioną przed chwilą poprawką nr 4, proponujemy poczynić wyjątek od zasady, że kredytobiorca nie może posiadać innego lokalu mieszkalnego lub innego domu jednorodzinnego. Ten wyjątek polega na uwzględnieniu sytuacji, w której kredytobiorca już po zaciągnięciu kredytu podlegającego restrukturyzacji otrzymał lokal mieszkalny, dom jednorodzinny lub część lokalu lub domu nabytą w drodze spadku. Ta sytuacja wydaje się uzasadnionym wyjątkiem, gdyż w przeciwnym razie kredytobiorca, aby móc skorzystać z restrukturyzacji kredytu, musiałby taki spadek, np. po zmarłych rodzicach, odrzucić, żeby nie zostać wyłączonym z możliwości zastosowania tej ustawy. Rozszerza to także krąg osób mogących skorzystać z restrukturyzacji zadłużenia bez narażania systemu na rozszczelnienie. Co do zasady, i z tym się zgadzamy, ustawa powinna być przeznaczona dla tych osób, które kiedyś zaciągnęły kredyt we frankach na zakup własnego lokalu mieszkalnego w postaci domu lub mieszkania.

Pani przewodnicząca, czy mam dalej omawiać następne poprawki, czy najpierw zgłoszujemy te, które omówiłem? Chodzi o poprawkę nr 4 i 5, które powinny być głosowane łącznie.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Niech pan omówi wszystkie poprawki.

Posel Wincenty Elsner (SLD):

W takim razie przechodzę do omówienia następnych poprawek. Poprawka nr 6 zakłada skreślenie ustępu 5 w art. 3. Uzależnia on możliwość składania wniosku o restrukturyzację od współczynnika LTV. W pierwszym roku wnioski o restrukturyzację będą mogli złożyć tylko ci kredytobiorcy, dla których ten wskaźnik wynosi powyżej 120%. Jest

to zapis ewidentnie korzystny, tyle że nie dla kredytobiorców, ale dla banków. Oznacza on, że w pierwszym rządzie restrukturyzacji będą podlegać te kredyty, które stanowią jakiś kłopot dla banków, gdyż nie są w pełni zabezpieczone wartością kredytowanej nieruchomości. W tej sytuacji w niedalekiej przyszłości bank będzie musiał zażądać od kredytobiorcy albo dodatkowego zabezpieczenia na brakującą część zabezpieczenia, albo doubezpieczenia kredytu, albo utworzyć rezerwę na część kredytu niezabezpieczoną wartością nieruchomości.

Sam wskaźnik LTV jako taki jest wskaźnikiem bankowym mówiącym o stosunku wartości kredytu do wartości zabezpieczanej nieruchomości. Nie ma on nic wspólnego z aktualną sytuacją kredytobiorcy. Można w tej sytuacji równie dobrze postawić tezę przeciwną, tzn. że kredytobiorcy posiadający niższy wskaźnik LTV, np. na poziomie 80% lub nieco wyższym, mogą faktycznie znaleźć się w sytuacji znacznie trudniejszej, jeśli chodzi o spłatę kredytu, niż ci, w przypadku których wskaźnik LTV jest dużo wyższy. Może to bowiem oznaczać, że kredytobiorcy zaciągający kredyt walutowy wzięli go w wysokości niższej niż 100% wartości nieruchomości. Zwiększyli swój udział własny, ale tym samym pozbawili się posiadanych środków. W sytuacji rosnących rat kredytowych, mimo że ich kredyt jest nominalnie niższy mają oni większe trudności w spłacie kredytu ze względu na brak zasobów własnych gotówki, względnie brak dostępu do innych źródeł kredytowania. Główną ideą poprawki nr 6 jest rezygnacja z posługiwania się wskaźnikiem LTV jako kryterium ubiegania się o restrukturyzację kredytu w pierwszym, drugim i trzecim roku obowiązywania ustawy. Jesteśmy zdania, że wszyscy kredytobiorcy, mimo że wysokość wskaźnika jest przecież cały czas dyskusyjna, bo np. dlaczego 80%, a nie 60%, ale jakieś kryteria należy przyjąć, a zatem wszyscy, których wskaźnik jest powyżej 80%, powinni posiadać prawo do składania wniosków o restrukturyzację już w momencie wejścia ustawy w życie.

Kolejna nasza poprawka, już ostatnia, jest oznaczona nr 9. Odnosi się ona do art. 5 ust. 4. W obecnej wersji projektu punkt ten zaczyna się od słów: „Bank umarza 1/2 kwoty będącej różnicą po przeliczeniu kredytu walutowego na kredyt złotowy”. Oznacza to rozłożenie kosztów z tytułu zaciągnięcia kredytu walutowego po połowie pomiędzy bank i kredytobiorcę. Sojusz Lewicy Demokratycznej jest zdania, że gros kosztów związanych z przewalutowaniem kredytów powinny ponieść banki. W związku z tym proponujemy, żeby bank umarzał 9/10 kwoty różnicy powstałej po przewalutowaniu. Na kredytobiorcę przypadłoby wówczas 10% różnicy powstałej po przeliczeniu jako drugi, dodatkowy kredyt, który będzie musiał być przez niego spłacony oprócz podstawowego kredytu walutowego, jaki został zrestrukturyzowany.

Wczoraj już o tym mówiłem i dziś też powiem na koniec dwa zdania na ten temat, że Sojusz Lewicy Demokratycznej protestował przeciwko temu, żeby pomoc skierowana do kredytobiorców frankowych pochodziła ze środków budżetowych. Niestety, tak się jednak stanie po wejściu w życie tej ustawy, gdyż część kredytu umorzona przez banki, niezależnie od tego, czy będzie to 9/10, jak chce Sojusz Lewicy Demokratycznej, czy 50%, jak chcą autorzy projektu – ta część będzie mogła być wpisana przez banki w koszty uzyskania przychodów, a to oznacza obniżenie ich zysków, a co za tym idzie niższy zapłacony podatek. Jeżeli prawdą są szacunki kosztów banków w przypadku przeprowadzenia restrukturyzacji, określone sumarycznie na kwotę 9 mld zł, to uszczerbek wpływów do budżetu z tytułu podatku dochodowego CIT od banków wyniesie ok. 1,5 mld zł. Niewątpliwie jest to jeden z negatywów tej ustawy. Wczoraj, podczas mojego wystąpienia, przytaczałem stanowiska izb skarbowych, które twierdzą jednoznacznie, że niezależnie od tego, czy wpiszemy w projekcie ustawy, tak jak to zresztą jest zapisane, że banki mogą wpisywać w ciężar kosztów umarzone kredyty, czy nie, to banki i tak będą miały tego rodzaju możliwość na podstawie ogólnych przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

Kończąc, powtórzę to, co powiedziałem wczoraj. Złą jest sytuacja, w której podatnicy muszą ponosić koszty restrukturyzacji kredytów frankowych w wysokości 1,5 mld zł. Sojusz Lewicy Demokratycznej stoi na stanowisku, że w tej sytuacji należy powrócić do prac nad podatkiem od transakcji finansowych, potocznie zwanym podatkiem ban-

kowym po to, żeby w jakimś stopniu zrekompensować wpływy do budżetu utracone z tytułu wejścia w życie procedowanej ustawy. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję, panie pośle. Wypowiadając własne zdanie na temat poprawek złożonych przez SLD, chciałabym powiedzieć, że interesujące są poprawki nr 4 i 5. Są one ciekawe z tego względu, że w dalszym ciągu kierują się zasadą, iż w ustawie rozwiązujemy ważny problem społeczny związany z nabyciem pierwszego mieszkania. Poprawki nie naruszają tej zasady, a jedynie doprecyzowują pewne kwestie szczegółowe. Szkoda, że na wcześniejszym etapie prac legislacyjnych poświęciliśmy temu problemowi zbyt mało uwagi.

Nie chcę się odnosić do poprawki nr 6, bo w tym przypadku wskazujemy określone terminy. Muszę jednak odnieść się do poprawki nr 9. Pan poseł Elsner, przedstawiając tę poprawkę, wskazał na dwa elementy, które, moim zdaniem, nie są związane z treścią ustawy. Przykro mi, panie pośle, ale tak uważam. Jeżeli pan mówi o racjach, to, niestety, ale przedstawione uzasadnienie nie zachowuje należytej łączności czy też przełożenia na sytuację rzeczywistą. Po pierwsze, powiedział pan, że 90% powstałej różnicy należy przerzucić na banki. Nie wskazał pan jednak, o jaką kwotę chodzi. Gdybyśmy to wszystko policzyli, to okaże się, że koszt określony przez nas na 9,5 mld zł w przypadku rozszerzonego kręgu osób, które skorzystają z restrukturyzacji zadłużenia, idąc tokiem myślenia pana posła, na barki banków przerzucamy ok. 18 mld zł.

Niekonsekwencją jest również to, że jest pan przeciwny umorzeniu tej części, czyli zaliczeniu jej do kosztów uzyskania przychodów. Nie mówi pan nic na ten temat w treści poprawki. Pamiętajmy, że mamy część umorzoną przez banki i część, która nie zostanie opodatkowana po stronie klienta. Jeśli wyliczył pan poseł, że budżet straci ok. 1,5 mld zł, to licząc pana sposobem należałoby się liczyć – po uwzględnieniu poprawki – ze stratami rzędu 3 mld zł. Jeszcze raz powtarzam, że żadna z poprawek nie sprawia, że umorzenie nie będzie traktowane jako koszt uzyskania przychodów, w trybie podatkowym, ekstrordinaryjnym czy jakimkolwiek innym.

Myślę, że ma pan, niestety, ale nieprawdziwą informację dotyczącą zaliczania tych kwot w ciężar kosztów uzyskania przychodów i niepłacenia podatków przez banki. To nie jest strata nadzwyczajna i nie można tego, bez stosownego przepisu, uznać za koszt uzyskania przychodów. A zatem, jeśli chcemy podzielić ciężar odpowiedzialności, pokazać ważny interes społeczny i zastosować symetryczne podejście, musimy mieć na uwadze, że dziś nie wiemy jeszcze, jaka ta kwota będzie w rzeczywistości. W przypadku złożonego projektu jest to ok. 9,5 mld zł. W przypadku dokonanej drobnej zmiany wzrost kwoty nie jest znaczący. Chodzi tylko o spadkobierców i tych, którzy mieszkają u rodziców. Możemy się na to zgodzić, jednak dodanie całego kręgu odbiorców i przerzucenie ciężaru operacji na banki spowoduje, że koszt wzrośnie w przypadku umorzenia. W pana uzasadnieniu te dwie rzeczy stoją, moim zdaniem, w sprzeczności ze sobą.

To wszystko z mojej strony na temat poprawek zgłoszonych przez SLD. Pan poseł Elsner, bardzo proszę.

Poseł Wincenty Elsner (SLD):

Krótko *ad vocem*, jeśli można. Jestem w stanie zgodzić się z wyliczeniami pani przewodniczącej, że w przypadku ponoszenia przez banki 90% kosztów umorzenia będzie to kwota ok. 18 mld zł. Oznacza to, że wcześniej wyliczona kwota wzrasta o 9 mld zł. Te pieniądze nie znikają. W sytuacji, jaka jest założona w obecnym projekcie, oznacza to, że koszty dodatkowe restrukturyzacji, wspomniane 9 mld zł, zostaną rozłożone na wszystkich kredytobiorców, którzy dokonają restrukturyzacji kredytów.

Zgadzam się ze słowami pani przewodniczącej, że musimy mieć na względzie ważny interes społeczny. Jednak, moim zdaniem, wspomniany ważny interes społeczny polega na tym, iż dodatkowe 9 mld zł, o których mówimy, nie powinny obciążać kredytobiorców, którzy nierzadko zostali wplątani w te kredyty bez posiadania pełnej wiedzy na temat tego, co może ich czekać. Niektórzy twierdzą wręcz, że kupili instrumenty finansowe zwane dla niepoznaki kredytami. Ponieważ to banki oferowały ów produkt, powinny teraz ponieść 9 mld zł dodatkowych kosztów. W przeciwnym razie ten koszt obciąży dodatkowo kredytobiorców.

I jeszcze uwaga odnośnie do zaliczania przez banki w ciężar kosztów i opodatkowania umorzenia po stronie kredytobiorców. W tym przypadku sprawa jest jasna. Opowiadamy się oczywiście za pozostawieniem przepisu, który został wprowadzony do projektu i zwalnia z opodatkowania podatkiem dochodowym umorzoną część zadłużenia po stronie kredytobiorcy. Jeżeli chodzi o kwestię dotyczącą kredytodawcy, to musielibyśmy chyba w tym zakresie stoczyć spór na gruncie prawa podatkowego. Z moich informacji wynika jednak, a zasięgałem języka w izbach skarbowych, że każdy kredyt nieściągalny, a tym bardziej umorzony, przedsiębiorstwo, a w tym przypadku bank, ma prawo, co do zasady, pod określonymi rygorami, zaliczyć w ciężar kosztów uzyskania przychodów.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję panie pośle. Temat jest z pewnością interesujący i chętnie z panem się nim zajmę, choćby po to, aby w przyszłości nie było już najmniejszych wątpliwości. Deklaruję chęć współpracy w celu zbadania zagadnienia i ostatecznego rozstrzygnięcia problemu. Wydaje mi się, że także pan minister Janusz Cichoń, uczestniczący w dzisiejszym posiedzeniu, podejmie z nami współpracę w tym obszarze. Kiedy ustawa wróci z Senatu, będziemy mogli o tym merytorycznie porozmawiać.

Proszę o przedstawienie stanowiska rządu.

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyńska:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, rząd stoi na stanowisku, że poprawki nr 4 i 5 powinny zostać zaopiniowane pozytywnie. Nie chcę powtarzać tego wszystkiego, co zostało już powiedziane. Podkreślę tylko, że nie jesteśmy w stanie na drodze ustawowej rozwiązać problemu kredytów frankowych w sposób satysfakcjonujący wszystkich. W ogóle trudno sobie chyba wyobrazić, że uda się znaleźć rozwiązanie, które satysfakcjonowałoby przede wszystkim kredytobiorców walutowych. Prawdopodobnie rozwiązanie, które oni uznaliby za satysfakcjonujące, naruszałoby zasady sprawiedliwości społecznej, a tym samym zasady Konstytucji RP, a tego z pewnością nie chcielibyśmy zrobić i nie wolno nam zrobić. Z tej przyczyny poprawki nr 4 i 5 otrzymują pozytywną opinię rządu, a pozostałe, czyli nr 6 i 9, są przez rząd zaopiniowane negatywnie. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję, pani minister. Szanowni państwo, przystępujemy do rozstrzygnięcia. Będziemy głosować, ale wcześniej jeszcze Biuro Legislacyjne, bardzo proszę.

Legislator Hanna Magdalińska:

Drobna uwaga legislacyjna, szanowni państwo. Chodzi mi o poprawkę nr 5. Proponujemy wprowadzić drobną korektę językową polegającą na tym, że dopisze się wyraz „także”. Ponieważ mówimy o tym, kto może skorzystać z uprawnień, to, naszym zdaniem, aby zachować właściwą konstrukcję, powinno zostać zapisane, że „może skorzystać także kredytobiorca posiadający inne lokale mieszkalne” itd. To drobna zmiana. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Jesteśmy wdzięczni za uwagę Biura Legislacyjnego. Upoważnienie do doprecyzowania przez Biuro leży w gestii Komisji. Czy pan poseł powinien wyrazić zgodę? Chyba nie.

Poseł Wincenty Elsner (SLD):

Na wszelki wypadek wyrażam zgodę, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Może być z tym związany dylemat, ponieważ jest pan tylko reprezentantem grupy wnioskodawców. Poprawka była zgłaszana przez klub SLD, ale skoro uznał pan zasadność uwagi przedstawicielki Biura Legislacyjnego, to powinno chyba wystarczyć.

Przystępujemy do rozpatrzenia poprawek. Najpierw poprawki nr 4 i 5. Czy ktoś z państwa posłów jest przeciw propozycji pozytywnego zaopiniowania tych poprawek? Nie słyszę sprzeciwu. Dziękuję. Stwierdzam, że poprawki nr 4 i 5 zostały pozytywnie zaopiniowane przez Wysoką Komisję.

Rozpatrujemy poprawkę nr 6. Rozumiem, że w tym przypadku będziemy głosować. Kto z państwa posłów jest za pozytywnym zaopiniowaniem poprawki nr 6? Kto jest

przeciw? Kto się wstrzymał od głosu? Dziękuję. Proszę sekretariat o podanie wyników głosowania.

Sekretarz Komisji Michał Nowak:

10 głosów „za”, 12 – „przeciw”, 0 głosów wstrzymujących się.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Było blisko. Stwierdzam, że poprawka nr 6 została przez Komisję większością głosów zaopiniowana negatywnie.

Przystępujemy do rozpatrzenia poprawki nr 9. Jest to ostatnia poprawka. Wszystkie pozostałe zostały już przez nas rozpatrzone. Kto z państwa posłów jest za pozytywnym zaopiniowaniem poprawki nr 9? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał od głosu? Dziękuję. Proszę sekretariat o podanie wyników głosowania.

Sekretarz Komisji Michał Nowak:

9 głosów „za”, 12 – „przeciw”, 0 głosów wstrzymujących się.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Stwierdzam, że poprawka nr 9 została przez Komisję zaopiniowana negatywnie.

Jak wspomniałam przed chwilą, była to ostatnia poprawka. W ten sposób zakończyliśmy rozpatrywanie poprawek do projektu ustawy o szczególnych zasadach restrukturyzacji walutowych kredytów mieszkaniowych w związku ze zmianą kursu walut obcych do waluty polskiej. Pozostaje nam jeszcze dokonanie wyboru posła sprawozdawcy, który przedstawi sprawozdanie Komisji na posiedzeniu plenarnym Sejmu. Proszę o zgłaszanie kandydatur. Pan przewodniczący Paweł Arndt. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Paweł Arndt (PO):

Wysoka Komisjo, sprawozdawcą do tego projektu była wcześniej pani przewodnicząca Krystyna Skowrońska. Proponuję, aby pani przewodnicząca Skowrońska pozostała sprawozdawcą także na kolejnym etapie prac legislacyjnych.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Czy są inne propozycje? Nie ma. Oświadczam, że wyrażam zgodę na pełnienie funkcji posła sprawozdawcy.

Czy jest sprzeciw członków Komisji wobec propozycji, abym to ja pełniła funkcję posła sprawozdawcy do tej ustawy? Nie słyszę sprzeciwu. Dziękuję bardzo.

W ten sposób zakończyliśmy rozpatrywanie pkt 2 dzisiejszego porządku dziennego. Przechodzimy do pkt 3, którym jest rozpatrzenie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw, druk sejmowy nr 3790.

Informuję państwa, że w dniu 4 sierpnia 2015 r. Senat przyjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw. Senat zaproponował wprowadzenie 4 poprawek. Marszałek Sejmu skierowała uchwałę do Komisji Finansów Publicznych w celu zaopiniowania poprawek Senatu. Przystępujemy zatem do rozpatrzenia poprawek zgłoszonych przez Senat.

Poprawka nr 1. Nie ma niestety przedstawiciela Senatu. Proszę o przedstawienie stanowiska rządu. Pan minister Janusz Cichoń.

Sekretarz stanu w MF Janusz Cichoń:

Opinia rządu jest pozytywna, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Biuro Legislacyjne, bardzo proszę.

Legislator Wojciech Białończyk:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, zwracamy uwagę, że poprawkę nr 1 należy rozpatrywać łącznie z poprawką nr 3. Zresztą taką samą sugestie zawarł Senat w uzasadnieniu poprawek. Ważniejszą rzeczą jest jednak to, że w opinii Biura Legislacyjnego tytuł ustawy uchwalonej przez Sejm nie jest bynajmniej nieadekwatny do jej treści. Poprawka senacka proponuje zmianę tytułu ustawy, uzasadniając to koniecznością uczynienia tytułu ustawy adekwatnym do jej treści. Naszym zdaniem, tytuł ustawy uchwalonej

przez Sejm jest adekwatny i nie widzimy potrzeby, aby dokonywać zmiany tego tytułu. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Chciałabym zapytać i doprecyzować. Czy uwaga pana mecenasa oznacza, że jeżeli zaopiniujemy negatywnie poprawki nr 1 i 3, co będzie oznaczać pozostawienie dotychczasowych zapisów, to wszystko będzie w zgodzie z zasadami techniki legislacyjnej? Poprawka nr 2, jako merytoryczna, będzie procedowana oddzielnie bez związku z naszym stanowiskiem wobec poprawek nr 1 i 3.

Legislator Wojciech Białończyk:

Tak, pani przewodnicząca. W mojej wypowiedzi odnosiłem się tylko do poprawek nr 1 i 3. Poza tym § 96 ust. 2 Zasad techniki prawodawczej mówi, co następuje: „Jeżeli jedną ustawą zmienia się wiele ustaw i wymienienie w tytule ustawy nowelizującej tytułów wszystkich zmienianych ustaw powodowałoby, że tytuł ustawy nowelizującej byłby rażąco długi, można tytuł sformułować przy użyciu zwrotu «ustawa o zmianie ustawy oraz niektórych innych ustaw» i wymienić należy tytuł podstawowej ustawy nowelizowanej”. Przebieg dotychczasowych prac pozwala na sformułowanie wniosku, że podstawową ustawą nowelizowaną była jednak Ordynacja podatkowa. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję za te wyjaśnienia. Pokładamy dużą wiarę i zaufanie we współpracy z Biurem Legislacyjnym. Stanowisko rządu, pan minister Cichoń.

Sekretarz stanu w MF Janusz Cichoń:

Z punktu widzenia merytorycznego sprawa nie ma w gruncie rzeczy większego znaczenia. Wsłuchiwalismy się uważnie w opinie legislatorów senackich, ale wydaje się nam, że formuła zaproponowana przez Sejm, a wcześniej przez Wysoką Komisję, była właściwa. Jest to bowiem jakby podtrzymanie propozycji zawartej w tytule ustawy przygotowanej przez prezydenta. Przychylalibyśmy się do rozwiązania zaproponowanego przez Biuro Legislacyjne, czyli do odrzucenia poprawek Senatu.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję, panie ministrze. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem rządu zwracam się z pytaniem do członków Komisji, czy ktoś z pań posełek i panów posłów jest przeciw propozycji negatywnego zaopiniowania poprawek nr 1 i 3? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Wysoka Komisja negatywnie zaopiniowała senackie poprawki nr 1 i 3.

Przystępujemy do rozpatrzenia poprawki nr 2. Bardzo proszę o stanowisko rządu.

Sekretarz stanu w MF Janusz Cichoń:

Opinia rządu jest pozytywna wobec tej poprawki.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Czy są uwagi ze strony państwa posłów do tej poprawki? Pani poseł Zuba, bardzo proszę.

Poseł Maria Zuba (PiS):

Panie ministrze, bardzo proszę o nieco obszerniejszą wypowiedź na temat tej poprawki. Rozumiem, że w tej chwili wracamy do poprzedniej wersji. Czy mam rację?

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

To nie jest wersja poprzednia, pani poseł. Treść jest zmodyfikowana. Proszę jednak o stanowisko rządu. Proszę wyjaśnić, panie ministrze, czym różniła się wersja poprzednia od tej obecnej, po modyfikacji. Pani poseł Zuba zadała bardzo ważne pytanie.

Poseł Maria Zuba (PiS):

Dziękuję, pani przewodnicząca. Panie ministrze, poprawki otrzymaliśmy dopiero teraz i, prawdę mówiąc, nie jesteśmy w stanie ich zweryfikować i porównać. Dlatego potrzebujemy szerszej informacji. Akurat ten zapis, o ile pamiętam, był bardzo dyskutowany zarówno w trakcie obrad podkomisji, jak i na posiedzeniu Komisji. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Stanowisko rządu, bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MF Janusz Cichoń:

Rzeczywiście, ten przepis budził od samego początku sporo emocji. Przy czym tych emocji nie budziła idea, bo, jak się wydaje, wszyscy zgromadzeni na tej sali i w Sejmie opowiadali się za wprowadzeniem zasady *in dubio pro tributario* do polskiej ordynacji podatkowej. Dyskusja dotyczyła tego, jak ma brzmieć ten przepis i gdzie ewentualnie ma być on usytuowany. Te dwie kwestie budziły emocje na posiedzeniach Komisji i w Sejmie.

Chciałbym przypomnieć, że pierwotne brzmienie zaproponowane przez prezydenta zostało poddane krytyce również przez ekspertów sejmowych. Mam na myśli analizy BAS i opinie takich autorytetów, jak prof. Dzwonkowski, prof. Gomułowicz i prof. Dębowska-Romanowska, którzy wskazywali na wady pierwotnego zapisu. Komisja sejmowa w tej sytuacji przygotowała własną propozycję, która – naszym zdaniem – usuwała wady istniejące pierwotnie.

W trakcie drugiego czytania została jednak zgłoszona poprawka przywracająca brzmienie zaproponowane przez prezydenta. Senat, opierając się na analizach legislacyjnych i wcześniejszych ocenach formułowanych przez ekspertów, zaproponował brzmienie, które zbliża ostateczny przepis do tego, który proponował prezydent, zwłaszcza, jeśli myślimy o pytaniu referendalnym, a jednocześnie usuwa z niego zasadnicze pierwotne wady. Jest to *clou* problemu, moim zdaniem.

Dwie zasadnicze kwestie są takie, że w propozycji, jaka wyszła z Sejmu, a tak naprawdę w propozycji prezydenckiej, brak jest adresata normy prawnej. Jest to kwestia kluczowa. Nie można jej pominąć, bo skoro mówi się, że wątpliwości usuwa się itd., to należy wskazać adresata. Powinien to być organ podatkowy. Druga rzecz to wątpliwości odnośnie do konstytucyjności przepisu. Jeśli przeanalizuje się opinie i czyta w treść przepisu, to jeżeli mówi się w nim o niedających się usunąć wątpliwościach – przypominam, że chodzi o treść przepisów prawa podatkowego – tak brzmiało to w propozycji sejmowej i prezydenckiej – to tego rodzaju przepis mógłby stać się niekonstytucyjnym, skoro nie można znaleźć żadnej normy ani znaczenia przepisu. Stąd wzięła się propozycja Senatu, a także wcześniejsza dyskusja na posiedzeniu Komisji. Wszystko sprowadzało się do tego, żebyśmy jednak mówili o wykładni prawa. Propozycja senacka także się do tego odnosi. Ostateczna propozycja Senatu brzmi: „Niedające się usunąć wątpliwości co do wykładni przepisów prawa podatkowego organ rozstrzyga na korzyść podatnika lub innej strony postępowania”.

Nie bez znaczenia jest także ostatni człon przepisu. Wystarczy przypomnieć dyskusję, jaka odbyła się na posiedzeniu Komisji. Zwracaliśmy uwagę na tę kwestię. Formuła podatnika, jaka znalazła się w propozycji prezydenckiej, ale także w tej, która wyszła z Komisji i z Sejmu, jest niepełna, gdyż nie obejmowałaby innych stron postępowania, np. płatnika.

Uwzględniając powyższe uwarunkowania, wydaje nam się, że propozycja Senatu zasługuje na poparcie i uwzględnienie. Stąd pozytywna opinia rządu na temat poprawki nr 2. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Pani poseł Barbara Bubula, bardzo proszę.

Poseł Barbara Bubula (PiS):

Pani przewodnicząca, szanowni państwo, głównie chciałam odnieść się do ostatniej kwestii poruszonej przez pana ministra Cichonia. Jest takie śmieszne przysłowie, które mówi, że jak na świętego Prota jest pogoda albo śłota, to na świętego Hieronima jest deszcz albo go ni ma. To przypomina mi trochę sytuację opisaną przez pana ministra.

Czy ta kategoria nie jest ujęta zbyt szeroko? Czy nie byłoby lepiej, gdyby podmioty, o których pan minister mówił, zostały wymienione? Nie wiem czy się mylę, czy nie, ale obawiam się, że może zdarzyć się tak, iż interes podatnika nigdy nie będzie chroniony i realizowany, ponieważ stroną postępowania jest także organ podatkowy, czyli strona silniejsza, było nie było. Czy zatem nie stanie się tak, iż pojawi się tyle wyjątków od zasady rozstrzygania na korzyść podatnika, iż tego rozstrzygania praktycznie nie będzie w ogóle?

Chciałabym prosić o wyjaśnienie tych kwestii. Przyznam, że osobiście mam w tych sprawach bardzo poważne wątpliwości.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Pani poseł, norma, jaką przyjęliśmy, budziła wątpliwości. To niby przywrócenie było poprawiane, o czym pani doskonale wie, w trakcie pracy Sejmu. Mam na myśli tę wersję, którą przedstawiła Komisja. Mieliśmy ogromne zamieszanie z tym, jak powinno stosować się tę zasadę po przyjęciu poprawki w trakcie trzeciego czytania. Teraz mamy próbę naprawienia tamtych błędów. Gdybyśmy powrócili do kształtu wypracowanego przez Komisję, to byłoby, moim zdaniem, najlepsze rozwiązanie. Bardzo żałuję, że w tym całym zamieszaniu ani pan minister, ani nikt z nas nie zareagował na posiedzeniu Sejmu i nie wyjaśnił, o czym rozstrzygamy. Dzisiaj mielibyśmy zdecydowanie lepszą i komfortową sytuację, jeżeli chodzi o adresata normy itd. Uwaga pani poseł jest zasadna.

Pan minister Cichoń, bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MF Janusz Cichoń:

Mogę tylko powiedzieć, że już na etapie prac Komisji zastanawialiśmy się, czy wymieniać podmioty, które są stroną postępowania. Ostatecznie uznaliśmy, że tego nie zrobimy. To samo zrobił Senat. Dzisiaj nie bardzo możemy dokonać tej zmiany, ale wydaje nam się, że poprawka Senatu w pełni oddaje istotę i zamysł, aby szeroko stosować tę zasadę i nie ograniczać jej tylko do podatnika. Naszym zdaniem, ten zapis jest wystarczający.

Wracając jeszcze na moment do dyskusji, która jest za nami, mogę powiedzieć, że zachowanie tego zapisu w wersji, jaka wyszła z Sejmu, groziłoby tym, że wspomniany przepis byłby praktycznie martwy. Dzięki zaproponowanym zmianom będzie on mógł być stosowany i będzie posiadał wymiar praktyczny. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję, panie ministrze. Przystępujemy do rozstrzygnięcia. Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag. Czy jest sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania poprawki nr 2? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że poprawka nr 2 została przez Komisję zaopiniowana pozytywnie.

Poprawka nr 3 została rozpatrzona łącznie z poprawką nr 1. Przystępujemy zatem do rozpatrzenia poprawki nr 4. Proszę o stanowisko rządu. Pan minister Cichoń.

Sekretarz stanu w MF Janusz Cichoń:

Stanowisko rządu wobec tej poprawki jest pozytywne.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Czy jest sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania poprawki nr 4? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że poprawka nr 4 została przez Komisję zaopiniowana pozytywnie.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie poprawek Senatu do ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw. Na poprzednim etapie prac nad tym projektem sprawozdawcą Komisji był pan poseł Michał Jaros. Chciałabym zaproponować, żeby pan poseł nadal pełnił szaczną funkcję sprawozdawcy także na obecnym etapie prac parlamentarnych nad projektem. Czy pan poseł się zgadza?

Poseł Michał Jaros (PO):

Tak, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Czy są inne kandydatury? Nie słyszę. Czy jest sprzeciw wobec propozycji, aby pan poseł Jaros został sprawozdawcą Komisji? Nie słyszę sprzeciwu. Dziękuję. Gratuluję, panie pośle.

Mam nadzieję, że ta ważna inicjatywa pana prezydenta, która była tak długo procedowana, usatysfakcjonuje wiele osób. Ta ustawa jest niezwykle ważna dla rynku. Pan prezydent Bronisław Komorowski wystąpił z inicjatywą ustawodawczą, której szczęśliwy finał będziemy mieć dzisiaj w Sejmie.

Zakończyliśmy rozpatrywanie pkt 3. Przystępujemy do rozpatrzenia pkt 4 porządku dziennego. W dniu 4 sierpnia 2015 r. Senat przyjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw, druk

sejmowy nr 3791. Senat przyjął 12 poprawek do ustawy. Marszałek Sejmu skierowała uchwałę do Komisji Finansów Publicznych w celu zaopiniowania tych poprawek. O trybie rozpatrywania poprawek Senatu rozstrzygnęliśmy na początku posiedzenia.

Przystępujemy zatem do rozpatrywania poprawek Senatu do ustawy z druku 3791. Poprawka nr 1. Proszę o stanowisko rządu.

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Stanowisko rządu jest pozytywne, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Biuro Legislacyjne, jak widzę, nie zgłasza uwag. Czy jest sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania poprawki nr 1? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że poprawka nr 1 została przez Komisję zaopiniowana pozytywnie.

Poprawka nr 2. Poproszę o stanowisko rządu.

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Pozytywne, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Biuro Legislacyjne, bardzo proszę.

Legislator Wojciech Białończyk:

Pani przewodnicząca, chcemy zwrócić uwagę, że Senat niby proponuje zmianę legislacyjną polegającą na tym, aby we wszystkich dalszych przepisach posługiwać się określeniem „upoważniony pracownik”, niemniej jednak w wersji uchwalonej przez Sejm świadomie odstąpiliśmy od tego w tym jednym miejscu, ponieważ jest napisane, co następuje: upoważnienie określa imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer pracownika Urzędu Komisji prowadzącego postępowanie. Wydawało nam się, że dopiero po otrzymaniu takiego upoważnienia pracownik staje się osobą upoważnioną i dlatego w tym miejscu zrezygnowaliśmy z wprowadzenia tego skrótu. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Pan mecenas nawiązał wcześniej do systematyki ustawy. Pracownik staje się osobą upoważnioną dopiero po otrzymaniu stosownego upoważnienia.

Proponuję, żeby poprawkę nr 2 zaopiniować negatywnie. Czy jest sprzeciw wobec negatywnego zaopiniowania tej poprawki? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że poprawka nr 2 została przez Komisję jednomyślnie zaopiniowana negatywnie. Myślę, że w tym przypadku nie ma to większego znaczenia. Czy pani minister zgodzi się z takim stanowiskiem?

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Oczywiście, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Bardzo się cieszę, bo nie chcielibyśmy na etapie przedstawiania sprawozdania wskazywać, iż istnieją jakieś rozbieżności stanowisk. Powinnam najpierw pytać o stanowisko Biura Legislacyjnego, żeby pani minister nie stawiać w dyskomfortowej sytuacji.

Przystępujemy do rozpatrzenia poprawki nr 3. Stanowisko rządu, bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Pozytywne, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Poproszę o stanowisko Biura Legislacyjnego.

Legislator Wojciech Białończyk:

Pani przewodnicząca, proponujemy, żeby poprawki nr 3, 8 i 10 rozpatrywać łącznie, gdyż posiadają one charakter stricte legislacyjno-redakcyjny. Nie zgłaszamy żadnych uwag do tych poprawek, jedynie sugerujemy ich łączne rozpatrzenie. Przypominam, chodzi o poprawki nr 3, 8 i 10. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję, panie mecenasie. Pani minister, czy stanowisko rządu jest pozytywne wobec wszystkich trzech wymienionych poprawek?

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Tak, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Czy jest sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania poprawek nr 3, 8 i 10? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Wysoka Komisja pozytywnie zaopiniowała senackie poprawki nr 3, 8 i 10.

Przechodzimy do rozpatrzenia poprawki nr 4. Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi?

Legislator Wojciech Białończyk:

Nie mamy uwag, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Stanowisko rządu, bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Pozytywne, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Czy ktoś z państwa posłów ma uwagi do poprawki nr 4? Nie widzę. Czy jest sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania poprawki nr 4? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Wysoka Komisja pozytywnie zaopiniowała poprawkę nr 4.

Przystępujemy do rozpatrzenia poprawki nr 5. Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi? Bardzo proszę.

Legislator Wojciech Białończyk:

Naszym zdaniem, ta poprawka jest całkowicie zbędna. Takie rzeczy, czyli wykreślenie adresów publikacyjnych, robi się dopiero przy sporządzeniu tekstu jednolitego ustawy. Mamy do czynienia ze zmianą pozorną. Proponowana czynność nie jest jakkolwiek zmianą. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Proszę o stanowisko rządu. Jakie jest? Neutralne?

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Pani przewodnicząca, generalnie, zgadzam się z opinią Biura Legislacyjnego. Faktycznie, merytorycznie nam to niczego nie zmienia, panie mecenasie, i ma pan w tej kwestii rację.

Legislator Wojciech Białończyk:

Pani minister, treść tego przepisu czytaliśmy kilka razy, zarówno w wersji obowiązującej, jak i w wersji zaproponowanej przez Senat. Naszym zdaniem, nie ma żadnych zmian. Nie zmienia się nawet jedna litera, oprócz wykreślenia adresów publikacyjnych. Tych czynności dokonuje się dopiero wtedy, gdy koledzy z Wydziału Tekstów Jednolitych przygotowują, na polecenie pani marszałek Sejmu, tekst jednolity ustawy. Dziękuję.

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Zgadzamy się z opinią Biura Legislacyjnego.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. W tej sytuacji proponuję następujące rozstrzygnięcie: czy jest sprzeciw wobec negatywnego zaopiniowania poprawki nr 5? Nie słyszę sprzeciwu. Poprawka nr 5 została przez Wysoką Komisję zaopiniowana negatywnie.

Poprawka nr 6. Czy Biuro Legislacyjne ma jakieś uwagi?

Legislator Wojciech Białończyk:

Zgodnie z propozycją Senatu, poprawki nr 6 i 11 powinny zostać rozpatrzone łącznie.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Jakie jest stanowisko rządu do obu wymienionych poprawek?

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Pozytywne, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Czy jest sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania poprawek nr 6 i 11? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że Wysoka Komisja pozytywnie zaopiniowała poprawki nr 6 i 11.

Przystępujemy do rozpatrzenia poprawki nr 7. Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi? Bardzo proszę.

Legislator Wojciech Białończyk:

Pani przewodnicząca, nie widzimy uzasadnienia dla przyjmowania tej poprawki Senatu. W ustawie – Prawo bankowe w wielu miejscach, przy okazji wielu przepisów posługujemy się techniką wprowadzenia tych zastrzeżeń. Poza tym, w tym samym przepisie znajduje się inne zastrzeżenie, którego Senat nie proponuje wykreślić. Z tej przyczyny zupełnie nie rozumiemy sensu zgłoszonej poprawki. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Jakie jest stanowisko rządu?

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Senat kwestionował podwójne użycie zwrotu „z zastrzeżeniem”. Nie czuję się kompetentna, żeby dyskutować z Biurem Legislacyjnym. Nasze stanowisko wobec tej poprawki jest neutralne.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Mamy wysokie zaufanie do opinii Biura Legislacyjnego Sejmu. Czy jest sprzeciw wobec negatywnego zaopiniowania poprawki nr 7? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że poprawka nr 7 została przez Wysoką Komisję zaopiniowana negatywnie.

Poprawka nr 8 została rozpatrzona wcześniej. Przystępujemy do rozpatrzenia poprawki nr 9. Czy Biuro Legislacyjne ma jakieś uwagi? Nie ma uwag ze strony Biura. Jakie jest stanowisko rządu?

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Pozytywne, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję. Czy jest sprzeciw pozytywnego zaopiniowania poprawki nr 9? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że poprawka nr 9 została przez Wysoką Komisję zaopiniowana pozytywnie.

Poprawki nr 10 i 11 zostały już rozpatrzone. Pozostała nam zatem poprawka nr 12. Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi? Brak uwag ze strony Biura. Proszę o stanowisko rządu wobec tej poprawki.

Sekretarz stanu w MF Izabela Leszczyna:

Pozytywne, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Czy jest sprzeciw pozytywnego zaopiniowania poprawki nr 12? Nie słyszę sprzeciwu. Stwierdzam, że poprawka nr 12 została przez Wysoką Komisję zaopiniowana pozytywnie.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie poprawek Senatu do ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw. Komisja musi jeszcze dokonać wyboru posła sprawozdawcy, który przedstawi sprawozdanie z jej prac na plenarnym posiedzeniu Wysokiej Izby. Na poprzednim etapie prac legislacyjnych sprawozdawcą Komisji do tego projektu był pan poseł Jacek Brzezinka. Proponuję, aby pan poseł pełnił nadal tę funkcję. Czy pan poseł się zgadza?

Poseł Jacek Brzezinka (PO):

Tak, pani przewodnicząca, wyrażam zgodę.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy są inne kandydatury? Nie słyszę. Czy jest sprzeciw wobec propozycji, żeby poseł Jacek Brzezinka został sprawozdawcą Komisji do tego projektu? Nie słyszę sprzeciwu. Dziękuję państwu i jednocześnie gratuluję wyboru panu posłowi.

Zakończyliśmy rozpatrywanie pkt 4 porządku dziennego. Przechodzimy do rozpatrzenia pkt 5. Zgodnie z ustawą o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, minister finansów przedstawia do zaopiniowania sprawozdanie z wykonania planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2014 r. Właściwe komisje sejmowe, tj. Komisja Finansów Publicznych i Komisja Zdrowia, mają 14 dni na zaopiniowanie tego dokumentu. Ustawa stanowi, że nieustosunkowanie się przez Komisję w podanym terminie oznacza pozytywne zaopiniowanie sprawozdania o wykonaniu planu finansowego NFZ.

Przystępujemy do rozpatrzenia sprawozdania z wykonania planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2014 r. O przedstawienie sprawozdania proszę pana Tadeusza Jędrzejczyka, prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia. Bardzo proszę, panie prezesie.

Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia Tadeusz Jędrzejczyk:

Szanowna pani przewodnicząca, panie posłanki, panowie posłowie, mam przyjemność przedstawić państwu roczne sprawozdanie z wykonania planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za rok 2014. Pełną treść sprawozdania państwo otrzymaliście, dlatego ograniczę się tylko do zaprezentowania najważniejszych kwestii.

Wartość przychodów NFZ określono na 66.820.140 tys. zł. Plan został wykonany. Koszt świadczeń ogółem NFZ ustalono na poziomie 67.000.000 tys. zł. Świadczenia zostały bardzo szczegółowo podzielone na poszczególne zakresy, przede wszystkim na świadczenia opieki zdrowotnej, na refundację i na koszty własne.

W trakcie 2014 r. miała miejsce jedna poważna zmiana planu finansowego NFZ. Chodziło o przeznaczenie na świadczenia zwiększonych przychodów pozyskiwanych z tytułu splotu większych składek na ubezpieczenia zdrowotne. Łącznie była to kwota 847.000 tys. zł. Prawie wszystkie pieniądze z tego tytułu przeznaczono na świadczenia.

Jeśli chodzi o wynik finansowy Narodowego Funduszu Zdrowia, to był on dodatni i ostatecznie na koniec 2014 r. został odnotowany w łącznej wysokości 1.061.026 tys. zł. W tej chwili w znacznej części środki są już zaangażowane, znajdują się w planach finansowych poszczególnych oddziałów. Mieliśmy prawo tak postąpić po zatwierdzeniu wyniku finansowego NFZ.

W bardzo ogólnym zarysie tak wygląda sprawozdanie za 2014 r. Jeśli będą państwa interesowały jakieś szczegóły albo wystąpi konieczność udzielenia dodatkowych informacji, to jestem do dyspozycji. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję panu prezesowi. Wymagana formuła prezentacji sprawozdania z wykonania planu finansowego NFZ została wypełniona. Przystępujemy do dyskusji. Czy panie posłanki i panowie posłowie macie pytania lub uwagi dotyczące wykonania planu finansowego NFZ za 2014 r.? Nie widzę zgłoszeń, a zatem ja pozwolę sobie zapytać pana prezesa o pewną kwestię.

Doskonale zdaję sobie sprawę, że przedłożone sprawozdanie jest przygotowane w sposób poprawny. Od strony finansowej jest ono dość zwarte. Stwierdza, że plan został zrealizowany, a reszta to już tylko statystyka. Koszty, wydatki, przychody i ich rozkład – to właściwie wszystko. Do tych kwestii nie mam żadnych uwag, bo przedstawiono nam dane rzeczywiste, które wprowadzono do treści sprawozdania.

Mam jednak pytanie i prosiłabym o udzielenie odpowiedzi. Mówi się dużo o tzw. nadwykonaniach. Od wielu lat był to bardzo poważny problem. Chciałabym się dowiedzieć, jak państwo próbujecie zmierzyć się z tym problemem? Co robicie w tym zakresie? Jak duże jest dziś to zjawisko i na ile szacuje się koszty z tego tytułu? Wiemy, że wykonywanie procedur podlega weryfikacji i bywa z tym różnie. Interesuje mnie, ile w 2014 r. zawarliście państwo ugód dotyczących tzw. nadwykonań?

Chciałabym także podnieść jeszcze jedną kwestię. Z mojej poselskiej praktyki w ostatnim okresie wynika, że istnieje zasada mówiąca, że jeśli pomiędzy wypisaniem pacjenta

ze szpitala i ponownym jego przyjęciem nie minie więcej niż 14 dni, to Narodowy Fundusz Zdrowia za to nie zapłaci. Może nie wyraziłam się zbyt precyzyjnie i fachowo, ale na tym polega istota zauważonego problemu. Proszę mi wyjaśnić, co się dzieje, kiedy po pierwszej hospitalizacji pacjent wychodzi ze szpitala i zdarzy się, że zostanie on ponownie przyjęty do placówki na oddział przed upływem podanego wyżej terminu? Tak się zdarza. Mamy przecież do czynienia z przypadkami losowymi. Co się wówczas dzieje, jeżeli prawdą jest informacja, że za drugą hospitalizację NFZ nie płaci? Proszę mi powiedzieć, jakie procedury zostały przygotowane przez NFZ, jeżeli chodzi o ponowną hospitalizację?

Zastrzegam, że nie mówię w tej chwili o nadużyciach. Nie o to mi chodzi, bo wiadomo, że ktoś jest przyjęty raz, po to, aby wykonać określone badania. Mam na myśli jednak sytuacje, kiedy chodzi o ratowanie zdrowia i życia. Nie jest to może problem o randze ogólnopolskiej, widoczny w całym kraju, ale dla osób, które się z nim zetknęły, jest to bardzo trudna sprawa.

Wiem, że w opisanych przypadkach pacjentowi nigdy nie odmówiono pomocy, przynajmniej ja takiej sytuacji nie znam. Ten obszar zupełnie oddzielam. Chodzi mi jednak o rozwiązanie dylematu, który pojawia się wtedy, gdy szpital ratuje komuś życie, ale NFZ nie zapłaci mu za określoną procedurę. Moim zdaniem, nie bardzo można takie przypadki traktować jako tzw. nadwykonania.

Będę bardzo wdzięczna panu prezesowi za udzielenie odpowiedzi na postawione pytania. Jeśli nie będzie pan przygotowany do odpowiedzi dziś, co jest zrozumiałe, proszę o dogłębne zbadanie tej kwestii i udzielenie odpowiedzi na piśmie.

Korzystając z okazji, chciałabym jeszcze powiedzieć o innej rzeczy, która nie wiąże się z pieniędzmi. Ponieważ na sali oprócz pana prezesa NFZ jest także minister zdrowia, pan Sławomir Neumann, chciałabym poruszyć kwestię korzystania z opieki zdrowotnej w POZ poza kolejnością przez osobę, która przychodzi z niepełnosprawnym dzieckiem. Chodzi mi o to, żeby niepełnosprawne chore dziecko mogło zostać przyjęte bez kolejki. Wbrew pozorom jest to znaczny problem. Przyznam się, że w tej chwili załatwiam swój partykularny interes. Składałam w tej sprawie bowiem interpelację do ministra zdrowia. Nie jest to jednak moja sprawa, ale dotyczy ona tych wszystkich, którzy z niepełnosprawnymi dziećmi przychodzą do lekarza. Nierzadko słyszą, że jak będzie taki przepis, to będziemy wpuszczać poza kolejnością. Na razie takiego przepisu nie ma. Rozumiem, że nie zawsze tak jest, ale czy nie byłoby warto załatwić raz na zawsze tę w sumie przecież drobną sprawę? Wprowadzenie przepisu nic nie kosztuje.

To wszystkie moje pytania, bardzo proszę o odpowiedź.

Prezes NFZ Tadeusz Jędrzejczyk:

Pani przewodnicząca, postaram się odpowiedzieć na postawione pytania. Po pierwsze, skala świadczeń ponad limity wartości umowy za rok 2014 w dniu zamknięcia ksiąg rachunkowych wynosiła w skali kraju 842.500 tys. zł. Było to w sumie o ponad 100.000 tys. zł mniej niż w roku 2013. Można zatem stwierdzić, że poprawiło się zarówno planowanie szpitali, jak i Funduszu.

W pierwszym półroczu tego roku kwotę nadwykonań, tj. 842.500 tys. zł, Fundusz częściowo ograniczył, bo o 121.500 tys. zł, głównie na drodze zawieranych ugód pozasądowych. Nie wszystkie nadwykonania podlegały roszczeniom. W szczególności wyglądało to tak, że na ugody pozasądowe przypadło 51.000 tys. zł, ugody sądowe zawarto na kwotę 8500 tys. zł. Jednocześnie w ramach ugód świadczeniodawcy zrzekli się roszczeń na łączną kwotę prawie 61.000 tys. zł i stąd wzięła się podane przeze mnie kwota 121.500 tys. zł. Jak widać, od momentu przygotowania sprawozdania kwota nadwykonań znacznie się zmniejszyła. Warto dodać, że oddziały wojewódzkie NFZ mają w planach zabezpieczone rezerwy na ten cel i będą kontynuowały stosowne działania także w drugim półroczu bieżącego roku. Należy zatem oczekiwać, że kwota spadnie jeszcze bardziej. Analogicznie wyglądała sytuacja w roku 2013. Konsekwentnie działamy w ten sposób w przedmiotowym zakresie.

Chciałbym jeszcze dodać, że to, za co Fundusz płaci, to w pierwszej kolejności świadczenia, które są oznakowane przez świadczeniodawców jako nielimitowe, czyli te, które

w zarządzeniu prezesa NFZ są wskazane jako niepodlegające limitowaniu. W tym roku do świadczeń nielimitowych doszły świadczenia w zakresie pakietu onkologicznego. Są to te świadczenia, jakie są płacone po zamknięciu kwartału. W drugiej kolejności są to świadczenia ratujące życie. Ta zasada jest już przewidziana w projekcie dotyczącym ogólnych warunków umów przygotowywanym przez Ministerstwo Zdrowia. Chodzi o to, aby nadać jej rangę aktu prawnego.

Jeśli chodzi o hospitalizację czternastodniową, to możemy oczywiście przygotować odpowiedź na piśmie, ale od razu wyjaśniam, iż wynika ona z systemu jednorodnych grup pacjentów. W systemie jest tak, że jako jednorodna hospitalizacja jest traktowana ta, która zostanie tak potraktowana. Nie jest więc tak, że nie płacimy za dodatkową hospitalizację. Płacimy za nią, jak za jedną. Dostrzegamy zjawiska polegające na tym, że niektóre szpitale po upływie 14 dni ponownie pacjenta hospitalizują, ale zawsze istnieje możliwość indywidualnej zgody płatnika w przypadku, kiedy hospitalizacja jest związana z innym stanem chorobowym, czyli z innym rozpoznaniem. W dużym skrócie chodzi o to, że jeśli pacjent miał białaczkę, a po raz drugi został przyjęty ze złamaniem nogi, to oczywiście zapłacimy za to po raz kolejny. Drugi przypadek to taki, gdy wartość świadczeń przekroczyła trzykrotną wartość grupy z procedurów wysokospecjalistycznych. Ten wskaźnik wynosi 2, ponieważ są to wyżej płatne świadczenia. Istnieje indywidualna możliwość rozliczenia za zgodą płatnika.

Dodam jeszcze, że od 1 stycznia tego roku wszedł w życie system wyceny świadczeń, a więc także jednorodnych grup pacjentów przez niezależną od NFZ Agencję Technologii Medycznej i Taryfikacji. Będzie ona czuwała nad tym, aby cały zakres wyceny był realizowany prawidłowo. System 14 dni jest jednak systemem, który w jednorodnych grupach pacjentów występuje dość powszechnie. Ta zasada ma na celu nie zachęcać do ewentualnych powikłań. Sprawia ona, że szpital stara się na tyle poprawić jakość usług, żeby nie było konieczności rehospitalizacji pacjenta w krótkim terminie oraz unika niedoleczenia lub niedodiagnozowania pacjenta. Takie jest, ogólnie rzecz biorąc, założenie koncepcji jednorodnych grup pacjentów.

Jeżeli chodzi o dzieci niepełnosprawne, to rozumiem, że głos na ten temat zabierze pan minister Neumann.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Bardzo proszę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Sławomir Neumann:

Z problemem, o którym powiedziała pani przewodnicząca, spotkaliśmy się w kilku interpelacjach. Problem jest chyba bardziej złożony niż się wydaje. Trudno jest zapisać w przepisach precyzyjnie, jak miałyby to wyglądać i jakie dokumenty osoba niepełnosprawna musiałaby przedstawić, aby zostać przyjętą do lekarza poza kolejnością. Tym bardziej, że w podstawowej opiece zdrowotnej kolejek do lekarzy nie ma, a pacjenci umawiają się na konkretną godzinę. Tak jest w większości przypadków lekarzy rodzinnych.

Przypuszczam, że jakiś problem może wystąpić punktowo, w konkretnych miejscach, ale bardziej wydaje mi się on wynikiem sposobu pracy danego POZ niż obowiązujących przepisów. Tego typu sprawy są załatwiane na co dzień w prosty i skuteczny sposób przez samych lekarzy rodzinnych i osoby prowadzące przychodnie. Wiemy o kilku przypadkach, kiedy zwyczaj nie był respektowany. Dyskutowaliśmy w swoim gronie, jak można by tę sytuację uregulować i zapisać wprost w określonym przepisie, ale doszliśmy do wniosku, że niosłoby to ze sobą kolejne, niepotrzebne implikacje.

Na dziś skala negatywnych zdarzeń w tym zakresie nie jest wielka. Staramy się konsekwentnie uczulać cały sektor ochrony zdrowia na kwestię opieki nad dziećmi, nie tylko lekarzy rodzinnych, ale także tych, którzy pracują w szpitalach. Presja ze strony Ministerstwa Zdrowia i Narodowego Funduszu Zdrowia, która wymaga, aby dziećmi zajmować się w sposób szczególnie, jest odczuwalna i wyraźnie widoczna, dzięki czemu opieka nad dziećmi wygląda coraz lepiej. W większości przypadków w przychodniach POZ umawia się pacjentów na godziny i nikt tam nie czeka w kolejkach. Skrajne przypadki wymagają raczej znalezienia rozwiązań organizacyjnych wewnątrz tych jednostek niż wprowadzenia regulacji prawnej.

Nie znaleźliśmy ciągle rozwiązania prawnego, które w jakikolwiek sposób ułatwiłoby rozwiązanie problemu. Samo zapisanie w przepisach nie zawsze przynosi zamierzony efekt. Jeśli ktoś źle zorganizuje sobie pracę, to nie pomoże nawet najlepszy zapis ustawowy ani żadna regulacja zawarta w rozporządzeniu ministra zdrowia. Natomiast coraz lepsze efekty przynosi, tak mi się wydaje, nasza praca i dyskusje toczony w ramach kontaktów ze środowiskiem medycznym zajmującym się opieką zdrowotną nad małymi pacjentami, nie tylko w szpitalach, ale także w ramach POZ.

Jeszcze raz podkreślam, że nie spotkaliśmy się z dużą liczbą skarg w tym zakresie. Było, owszem, kilka przypadków, wspominała o tym pani przewodnicząca. Były interpe-lacje w tej sprawie. M.in. na ich podstawie badaliśmy te przypadki. Nie było ich jednak wiele, jak już mówiłem, i wynikały raczej z braku empatii w stosunku do dzieci niepeł-nosprawnych. Wszystkie nasze dzieci są ważne i należy z nimi obchodzić się w sposób szczególny. Zdarzają się przypadki pacjentów, którzy wymagają bardziej starannego podejścia i zrozumienia, przy czym nie widzimy tu problemu w skali kraju, ale w wymia-rze jednostkowym, związanym, jak powiedziałem, z sytuacją w konkretnych POZ.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję bardzo, panie ministrze. Nie do końca można być chyba zadowolonym z tego, co pan nam przed chwilą powiedział.

Sekretarz stanu w MZ Sławomir Neumann:

Pani przewodnicząca, osobiście rozmawiałem z szefami stowarzyszeń lekarzy rodzin-nych. Ich opinia jest podobna do przedstawionej przeze mnie. Zapewniam, że oni rów-nież prowadzą w tej kwestii prace wewnątrz, we własnym gronie.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Właśnie o taką pracę chodzi. Ułatwiłyby ją odpowiednie przepisy. Zwrócę się zresztą do dyrektora Narodowego Funduszu Zdrowia, aby w tym rejonie, w jakim doszło do opi-sanego przypadku, w sposób szczególny rzecz wyjaśnił i aby kwestię niepełnosprawnych dzieci objął szczególną troską.

Czy są inne głosy w dyskusji? Nie słyszę. Proponuję państwu posłom przyjęcie opinii Komisji Finansów Publicznych do ministra finansów w sprawie sprawozdania z wyko-nania planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2014 r. następującej tre-ści: Komisja Finansów Publicznych na posiedzeniu w dniu 5 sierpnia 2015 r. zapoznała się ze sprawozdaniem z wykonania planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2014 r. Komisja Finansów Publicznych, na podstawie art. 130 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicz-nych, pozytywnie opiniuje przedstawione sprawozdanie.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia przedstawionej opinii? Nie słyszę sprzeciwu. Stwier-dzam, że opinia została przyjęta jednogłośnie.

Stwierdzam, że wyczerpaliśmy porządek dzienny. Chcę podziękować naszym gościom za udział w posiedzeniu. Dziękuję państwu ministrom i panu prezesowi NFZ oraz oso-bom im towarzyszącym. Dziękuję państwu posłom. Informuję, że protokół z posiedzenia z załączonym pełnym zapisem jego przebiegu będzie wyłożony do wglądu w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu.

Zamykam posiedzenie Komisji Finansów Publicznych.